

vistnok kun lidet til sin Hensigt svarende Landstutteri og istedetfor lade det, vi have ydet til Landstutteriet, tilflyde de forskjellige Amtsraad, navnlig til Hingstehold. Dette er vistnok allerede et godt Skridt fremad, da jeg antager, at de locale Autoriteter, som Amtsraadene, dog vist have den bedste Indsigt i, hvad der tjener til den enkelte Egns Larv; thi det er jo en bekjendt Sag, at man maa ved Valget af Hestene tage Hensyn til de locale Forhold, og hvorledes hele Hesteopdrættet stiller sig paa Egnen. Smidlertid mener jeg dog, at det ikke vil være saa ganske hensigtsmæssigt at overlade det alene til Amtsraadene at bestemme, hvad der skal skee og hvorledes det skal skee; men at det absolut bør indføres i Loven, at de, førend de foretage Noget, skulle conferere med de landoekonomiske Selskaber, som kunne være — maaskee eet, maaskee flere. — i Amtsraadsdistrictet. Der er i § 3 sagt, at Statens Bidrag i Regelen fordeles mellem de landoekonomiske Foreninger, der virke i et heelt Amtsraadsdistrict. Dette er vistnok ogsaa temmelig rigtigt, og Ideen kunde være god, naar den kunde lade sig realisere; men eftersom Forholdene ere i Sylland, vil det i de vidtindstrakte Amter, naar der er noget landoekonomisk Liv, være umuligt, at det kan forenes paa eet Sted i Amtet. Jeg troer derfor, at det vilde være heldigst, at man overlod det til Amtsraadene efter indhente de Oplysninger at fordele Bidragene imellem de i Amtet værende landoekonomiske Foreninger. — Naar der i Slutningen af § 4 er talt om, at kun de Hingste, som ved Dyrskuet tilljendes en af de større Præmier, maae indbrændes med vedkommende Forenings Mærke, troer jeg ikke, det er aldeles praktisk. Det hedder vel i Motiverne til § 4, at denne Bestemmelse er truffen, for at ikke Hingste, som have et mindre ædelt Præg skulde blive forsynede med en Landboforenings Mærke og muligviis paa Grund deraf i en større Udstrækning blive benyttet af Hesteopdræfterne; men jeg troer, at saadanne Hingste kunne gjøre ligesaamegen Nytte som de, der have det ædlest Præg, og derfor mener jeg, at denne Bestemmelse bør gaae ud, og at det bør overlades til de landoekonomiske Foreninger selv at bestemme, hvilke Hingste de ville have brændte med deres

Mærke, og hvilke ikke. — Det er i Slutningen af § 5 udtalt, at ikke noget Kreatur kan tage Præmie, uden at Landstutmesteren indvilliger deri. Det skal jeg ikke have noget imod bliver staaende, skjøndt Flere have gjort Indvendinger derimod; thi jeg troer, at det ikke kan nægtes, at de landoekonomiske Foreninger have Året i, at de, naar de have faaet Tilskud af Staten, ville absolut have det uddeelt, selv om enkelte Dyr ikke ere præmieverdige, og at det derfor kan være godt, at Landstutmesteren har et Veto, da han vist ikke vil sætte sig imod nogen Præmieuddeling, naar det ikke er meget begrundet. — Naar det i § 15 hedder, at Landstutteriets Hingste skulle sælges ved Auction, forsaavidt de ikke overlades til Amtsraadsdistricterne for en af Indenrigsministeriet bestemt Priis, saa er jeg fuldkommen enig med den ærede Rigsdagsmand for Mariager (M. Hage), som mener, at det er en Dobbelthed, som ikke bør være tilstede. Jeg synes, at det var rigtigst, at de alle bleve solgte ved Auction paa een Dag, og at der gaves Amtsraadsdistricterne Keilighed til ved Udsendinge at vælge, hvilke de vilde have; det er da en Selvfølge, at den, der giver meest faaer dem. Det samme burde gjælde med Hensyn til § 21; ogsaa de overtallige Hingste bør sælges ved offentlig Auction, saa at Enhver kan kjøbe dem, naar han bliver Høfskylende. Den ærede Rigsdagsmand fra Mariager (M. Hage) sagde endvidere, at han ikke satte nogen Priis paa de mange Smaating; men derimod ynskede, at der blev gjort langt større Ting. Jeg vil i den Henseende tillade mig at bemærke, at det ikke er Smaating, hvormed der her handles, hvorvel det ikke er store Summer, hvormed der er Tale. Jeg troer, der er valet et saadant landoekonomisk Liv i Sylland og en saadan Sands for Hunsdyravlens Fremme, at det vilde være meget beklageligt, hvis Regjeringen skulde trække sig tilbage og ikke yde det Bidrag, som den nu i endeel Aar har ydet. Det er ikke for Sylland Ingenting eller noget Smaat, det dreier sig om, da Hesteavlens er en for denne Landsdeel temmelig vigtig Erhvervsgrøen. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Qvistgaard: Det er allerede omtalt, at Bestemmelsen med Hensyn til de større Distric-